

31 Но да раздѣлите мѣръ, за-
що ѡбщамъ Сѹдъ, и какво-
то ми ѣ заповѣдалъ С-
тѹцъ, така правимъ: станѣ-
те да ѡидѣме ѡ тѣка.

Г л я в я в I.

1 Азъ ѣсмь лоза истиннаа,
а Сѹдъ мой ѣ рабѣтникъ,

2 Екоа прчка, коа то не
прави плодъ въ мене, ѡси-
ча а и фжрла а: а екоа прч-
ка коа то прави плодъ, ѡ-
чишва а. да принесѣ по мно-
го плодъ.

3 Вие сте веке чисти, за слѡ-
во то коѣто ви проповѣдаахъ.

4 Вждѣте въ мене, и азъ
въ васъ. (защо то) каквѡ-
то прчка та не може да
сотвори плодъ ѡ себеси. ако
не вжде на лоза та: така
ни то вие, ако не вждѣте
въ мене.

5 Азъ самъ лоза та, а вие
прчки те. коитѡ прекываѣ
въ мене, и азъ въ него, тои
ще да сотвори много плодъ:
защо то кѣзъ мене не може-
те да направите нишо.

6 Ако нѣкой не преквде
въ мене, ще да се изфжри
вжнъ като (лозна та) прч-
ка, и ще да изсжхне: и (то-
гѡва) собирачъ тѡа прчки:
и фжрлатъ ги въ огньа тѡа,
и изгѡрватъ.

7 Ако преквдѣте въ мене,
и словеса та мой въ васъ
преквдатъ, каквѡ нешо по-

желѣте, попросѣте, и ще да
ви вжде.

8 Съ това ще да се про-
слави Сѹдъ мой, ако сотво-
рите много плодъ, и (тогѡ-
ва) ще да вждѣте мой оу-
ченицѡ.

9 Каквѡто возлюки мене
Сѹдъ, и азъ возлюбихъ
васъ: ѡстанѣте въ моа та
любовь.

10 Ако сохраните мой те
заповѣди, ще преквдѣте въ
моа та любовь: каквѡто азъ
сохранихъ заповѣди те на-
Сѹдъ, моего, и прекываю
въ негова та любовь.

11 Тѡа (словеса) ви казѡхъ,
да вжде моа та радость въ
васъ, и радость та ваша
да се испжани.

12 Тѡа ѣ моа та заповѣдъ,
да любите единъ другигѡ,
каквѡто азъ въ возлюбихъ.

13 По голѣма ѡ тѡа лю-
бовь никой нема, да си по-
ложи нѣкой дѡша та за
прѡтели те си.

14 Вие сте мой прѡтели,
ако творите що то ви за-
повѣдавѡмъ.

15 Не наричамъ въ вечера-
въ, зашто рабъ не знаѣ що
прави господѡро мѡ: азъ
въ нарекохъ прѡтели, зашто-
то сичко що самъ чдѡхъ ѡ
Сѹдъ моего, казѡхъ ви го.

16 Не избрѡхте вие мене,
но азъ васъ избрѡхъ, и по-
ставихъ въ, да идѣте вие